

Warszawa, 21 lipca 2020 r.

03980200361126
RPW/20685/2020 P
2020-07-21

RADY MEDIÓW NARODOWYCH

RMN-142-178/20

Pan

Krzysztof Kwiatkowski

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej

Szanowny Panie Przewodniczący!

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 czerwca 2020 r., znak BPS.DKS.KU.0401.20.2020, przedstawiam uwagi do projektu ustawy o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów Narodowych, z dnia 22 czerwca 2020 r., druk senacki nr 152.

Przedmiotowy projekt ustawy zakłada likwidację Rady Mediów Narodowych. Uzasadnienie projektu wskazuje przy tym na konieczność dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 grudnia 2016 r. (sygn. akt K 13/16).

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że przywołany w uzasadnieniu projektu wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie odnosił się bezpośrednio do Rady Mediów Narodowych, ponieważ Trybunał wypowiedział się o przepisach tzw. małej ustawy medialnej, tj. ustawy z dnia 30 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r., poz. 25). Wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczył zbadania zgodności z Konstytucją wyłącznie niektórych przepisów ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji, Trybunał nie badał zgodności z Konstytucją ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o Radzie Mediów Narodowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 929). Trybunał w sposób wyraźny stwierdził w uzasadnieniu, że nie wypowiedział się w kwestii przyznania określonych kompetencji nowo powołanemu organowi, jakim jest Rada Mediów Narodowych, zaś przedmiotem jego wypowiedzi było wyłącznie to, czy ustawodawca mógł pozbawić części kompetencji Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, przekazując je Ministrowi Skarbu Państwa. Ocenie Trybunału Konstytucyjnego nie podlegał

zatem system prawny, jaki ukształtował się wskutek wejścia w życie ustawy o Radzie Mediów Narodowych, lecz system prawny, jaki powstał na skutek wejścia w życie tzw. małej ustawy medialnej.

Nie można pomijać także okoliczności, że u podstaw pozbawienia przez ustawodawcę Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji prerogatyw w zakresie powoływania i odwoływania członków rad nadzorczych i członków zarządów spółek publicznej radiofonii i telewizji, leżała negatywna ocena łączenia w jednym organie funkcji władczego regulatora rynku mediów elektronicznych, który powinien być bezstronny wobec wszystkich uczestników tego rynku, z funkcją organu wykonującego uprawnienia w sferze nadzoru właścicielskiego (dominium) wobec podmiotów reprezentujących własność państwową. Zauważyć przy tym należy, że tylko funkcja władczego regulatora rynku mediów znajduje oparcie w konstytucyjnym statusie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Zgodnie z art. 213 ust. 1 Konstytucji, Krajowa Rada „stoi na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji”. Zadania te odnoszą się w równym stopniu do mediów publicznych, jak i prywatnych. Konstytucja nie przewiduje żadnych szczególnych uprawnień KRRiT wobec mediów publicznych, przewiduje natomiast wydawanie przez KRRiT aktów normatywnych i indywidualnych kierowanych do podmiotów niepodporządkowanych jej organizacyjnie. Ustawodawca przypisuje zatem Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji rolę niezależnego od rządu organu regulacyjnego, sprawującego władztwo publiczne (imperium) wobec niepodporządkowanych mu organizacyjnie nadawców.

Podkreślenia wymaga także, że Rada Mediów Narodowych, której ustawowo przyznano kompetencje dotyczące powoływania i odwoływania składów osobowych spółek publicznej radiofonii i telewizji, jest podmiotem kadencyjnym, w pełni niezależnym od władzy wykonawczej i politycznie pluralistycznym. Członkowie RMN powoływani są na 6-letnią, nieodwoływalną kadencję, w odróżnieniu od Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, której kadencja także trwa 6 lat, lecz może być ona przerwana w przypadku odrzucenia przez Sejm i Senat rocznego sprawozdania KRRiT i potwierdzenia wygaśnięcia kadencji przez Prezydenta RP. Każdego z 5 członków Rady Mediów Narodowych obowiązuje zasada ich niezależności oraz zakaz łączenia członkostwa w Radzie z zatrudnieniem w sferze władzy wykonawczej, co daje instytucjonalną rękojmię niezależności mediów publicznych od władzy wykonawczej, zarówno pod względem personalnym, jak i programowym. Sposób wyboru składu Rady Mediów Narodowych gwarantuje też udział przedstawicieli opozycji parlamentarnej w bezpośrednim sprawowaniu nadzoru nad mediami publicznymi, w tym w podejmowaniu istotnych decyzji personalnych. Trzech członków Rady powołuje większość

sejmowa, dwóch zaś - Prezydent Rzeczypospolitej wyłącznie spośród kandydatów wskazywanych przez opozycyjne kluby sejmowe.

Wskazane powyżej kwestie jednoznacznie przesądzają o niezasadności przyjęcia rozwiązań przyjętych w projekcie ustawy o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów Narodowych. Dlatego też zwracam się z uprzejmą prośbą o wzięcie ich pod uwagę na dalszym etapie prac legislacyjnych.

Z poważaniem

Krzysztof Czabański

Przewodniczący Rady Mediów Narodowych

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Krzysztof Czabański
Data: 2020.07.21 11:15:22 CEST

